

РЕШЕНИЕ

№ 7717

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4153** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково и е по реда на чл.203 и сл. АПК.

Образувано е по Искова молба /ИМ/ вх.№14801/27.04.2021 г. по регистъра на АССГ, с която от И. И. И., в качеството на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез пълномощника му-адвокат М. А.- САК е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, вр.чл.28 ЗТРРЮЛНЦ срещу Агенцията по вписванията за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер общо на 5025 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на ИМ до окончателното изплащане на дължимото, причинени от незаконосъобразни действия на служител на Агенция по вписванията при вписване адреса на търговеца.

С иска за обезщетение е съединено и искане да се установи незаконосъобразността на действието на длъжностно лице на Агенция по вписванията /АгВп/ при вписване адреса на търговеца, изразяващи се в неточно изпълнение на задълженията по чл. 21 и 22 от ЗТРРЮЛНЦ, а именно длъжностното лице по регистрацията да провери представеното заявление, както и приложените към него документи и чрез последователно пренасяне и въвеждане на информацията за съответните обстоятелства да впише същите в ТР. В случая е бил вписан адрес, на който не се намира седалището на търговеца, тъй като длъжностното лице по регистрацията е пропуснало да впише в пълнота номера на блока в който се намира седалището на търговеца. По този начин същото е станало причина за ненамирането на ищеца в

настоящото производство по образувано срещу него производство.

Ищецът твърди, че след реформите в търговския регистър /ТР/, делата от фирмените отделения на окръжните съдилища преминават в Агенцията по вписванията. Във връзка с тази процедура на 25.09.2009 г. ищецът депозирал Заявление А1 с вх. №20090925163140 за вписване на обстоятелства относно едноличен търговец до АгВп за пререгистрация на търговеца. В същото е посочил за седалище и адрес на управление следния адрес: [населено място], [улица], бл. 26В. вх. В. ап. 69. При обработване на заявлението, длъжностните лица по регистрация на Агенция по вписванията допуснали грешка, като при пренасянето на информацията от заявлението, вместо [жилищен адрес] като седалище и адрес на управление са вписали: [населено място], [улица], [жилищен адрес]. ап. 69.

На 29.12.2020 г. след телефонно обаждане, ЧСИ С. Я. връчил на ищеца съобщение за доброволно изпълнение по образувано изпълнително производство № 2426/2020 г. След направена справка още в същия ден в архива на СРС било установено, че срещу ищеца било заведено ч. гр. д. № 254И/2020г., 55 с-в, по което била издадена Заповед за изпълнение, а въз основа на нея издаден изпълнителен лист, за което той не бил уведомен предвид обстоятелството, че никакви книжа не са му връчвани от служители на Софийския районен съд. В заявлението до съда по чл. 410 от ГПК за седалището и адреса на управление на длъжника бил посочен сгрешения адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес]. ал. 69, вписан и обявен в ТР. За да разпореди издаването на изпълнителен лист, Софийският районен съд приел, че Заповедта е редовно връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по смисъла на чл. 47 и сл. от ГПК, тъй като адресът бил посетен няколко пъти от служител на съда, но не успели да открият страната по делото, като на самите призовки било отбелязано, че никой не посещавал седалището и адреса му на управление.

След като установил допуснатата грешка, още на 04.01.2021 г. ищецът уведомил затова служители на Агенцията по вписванията, като последните го посъветвали да подаде искане за отстраняване на грешки и непълноти допуснати от длъжностни лица по регистрация, по чл. 96б от Наредба № 1 от 2007г. за водене, съхраняване и достъп до ТР и до регистъра за Ю..

Наред с това възразил и срещу Заповедта за изпълнение на парично задължение от 07.07.2020г. по ч. гр. д. № 25411/ 2020г, 55 с-в по описа на Софийски районен, изяснявайки причините за ненамирането му на адреса, респективно за влизане в сила на заповедта за изпълнение. Въпреки това с Определение от 26.03.2021 г., СГС изцяло потвърдил действията на СРС с аргумента, че връчването е извършено правилно и на адреса на търговеца. Така, търговецът бил осъден да заплати сумата от 4 600 лв.: 3 013, 10 лв. - регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от 18.06.2020 г. до изплащане на вземането, както и 395, 26 лв. разноски по делото - държавна такса и възнаграждение за адвокат, както и разноските по изпълнителното производство.

След наложения заповор на личната банкова сметка на И. И., сумата била събрана от ЧСИ С. Я.. Освен това за дружеството възникнали допълнителни разходи за адвокатски хонорари и държавни такси, предвид депозираното Възражение до Софийския градски съд против Заповедта за изпълнение на парично задължение от 07.07.2020г. по ч. гр. д. № 25411/ 2020г, 55 с-в по описа на Софийски районен съд, с правно основание чл. 423, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 47 и сл. от ГПК, в размер на 425 лв. Така общия размер на вредата възлизал в размер 5025 лв.

Ищецът твърди най-сетне, че е налице причинно-следствена връзка между заявената вреда оспореното с ИМ незаконосъобразно действие на длъжностното лице по регистрацията.

С Писмения отговор на исковата молба, ответникът чрез процесуалния си представител-юрк.К. оспорва допустимостта и основателността на предявения иск. Заявява искане за присъждане на разноски. При условията на евентуалност, ако съдът уважи иска, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско В съдебно заседание пред АССГ процесуалният представител на ищеца моли за уважаването на иска, както и за присъждането на разноските за съдебното производство.

Ответникът не се представлява.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

От фактическа страна:

От представените от ищеца и приети по делото доказателства, се установяват основните твърдения на ищеца, изложени в исковата молба / с изключение наличието на пряка причинно-следствена връзка със заявената вреда/, а и те по същество не се оспорват от ответника с писмения отговор.

На 25.09.2009 г. ищецът е депозирал до АгВп Заявление А1 с вх. №20090925163140 за вписване на обстоятелства относно едноличен търговец за пререгистрация на търговеца /л.8-л.11 от досието на делото/. В същото е посочил за седалище и адрес на управление следния адрес: [населено място], [улица], бл. 26В. вх. В. ап. 69. При обработване на заявлението, длъжностно лице по регистрацията на Агенцията по вписвания допуснало грешка, като при пренасянето на информацията от заявлението, вместо [жилищен адрес] като седалище и адрес на управление са вписали: [населено място], [улица], [жилищен адрес]. ап. 69 /л.12 от делото/.

На 18.06.2020 година [фирма] е подало до Софийския районен съд искане по чл.410 ГПК за издаване на заповед на изпълнение и изпълнителен лист срещу длъжника [фирма], ЕИК[ЕИК], в което като адрес на управление на търговеца е вписан адресът от ТР /л.13-л.16 от делото/, т.е. сгрешеният непълен адрес на търговеца.

На 07.07.2020 година СРС е издал срещу длъжника [фирма], ЕИК[ЕИК] заповед за изпълнение на парично задължение за сумата в размер на 3013.10 лева, представляваща регресно вземане по изплатено от заявителя [фирма] застрахователно обезщетение, ведно със законна лихва от 18.06.2020 година до изплащане на вземането и 395, 26 лева разноски по делото /60.26 лева държавна такса и 335 лева възнаграждение за адвокат/, а на 29.10.20 година и изпълнителен лист за същите суми.

От приетото по делото запорно съобщение на ЧСИ С. Я. и извлечение по сметка /л.19-л.20 от делото/ се установява, че на 05.01.21 година ЧСИ С. Я. е събрал сумата в размер на 4600 лева.

На 04.01.21 година ищецът е подал заявление за отстраняване на грешки и непълноти, допуснати от длъжностни лица по регистрацията по реда чл. 96б от Наредба № 1 от 2007г. за водене, съхраняване и достъп до ТР и до регистъра за Ю., която е била отстранена.

На 06.01.21 година пълномощникът на ищеца- адв.А. е подала възражение до Софийския градски съд срещу заповедта за изпълнение на парично задължение, което с Определение от 26.03.21 г. не е било прието, по съображения, че е са били налице предпоставките по чл.50, ал.2 ГПК, а в резултат на положените допълнителни усилия, СРС е провел и процедурата по чл.47 ГПК, като на адреса на управление на търговеца, вписан в ТР, е било залепено уведомление.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.28 ЗТРРЮЛНЦ, вр.1, ал.1 ЗОДОВ.

Съгласно чл.28, ал.1 и ал.2 ЗТРРЮЛНЦ, Агенцията отговаря за вредите, причинени от допуснати грешки и непълноти при пренасянето на информацията от заявлението или актовете по чл. 14 в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Такива грешки и непълноти се отстраняват служебно. Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

I.Относно допустимостта на предявения иск:

Искът е предявен от и срещу надлежна страна, по следните съображения:

Процесуалната легитимация на двете насрещни страни следва единствено от правното твърдение на ищеца. Тя се обуславя от заявената от ищеца принадлежност на спорното материално право- от претендираното или отричано от ищеца право. Поради това при проверката дали искът е предявен от и срещу надлежна страна, съдът изхожда от правото, което се претендира или отрича с исковата молба. За да бъде едно лице субект на процесуални правоотношения като страна, е необходимо то да съществува към момента на завеждане на иска и да притежава процесуална правоспособност. Това е условие за допустимост на исковия процес, доколкото не може да възникне процесуално правоотношение по отношение на лице, което не съществува или не притежава процесуална правоспособност. Пасивната процесуална правоспособност по ЗОДОВ е ограничена от нормата на чл.205 АПК, която предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Агенцията по вписванията е изпълнителна агенция към министъра на правосъдието. Тя е юридическо лице със седалище С.. Действително като основание на предявения иск е заявено действие на длъжностно лице чиято незаконосъобразност не е установена предварително и по което при самостоятелното му оспорване, ответник следва да е извършилото го длъжностно лице /чл.250, ал.1 АПК/. Неговата незаконосъобразност в случая следва да се установи преюдициално в настоящото исково производство-чл.204, ал.4 АПК. Затова и предвид наличието на функционална връзка между преюдициалното оспорване на фактическото действие и осъдителния иск за обезщетение с правно основание чл.28 ЗТРРЮЛНЦ, вр.1, ал.1 ЗОДОВ /компенсаторно средство за защита/, последният следва да бъде срещу ЮЛ, към чиято структура принадлежи длъжностното лице, извършило твърдяно действие. Недопустимо е като ответници в исковото производство по ЗОДОВ да се конституират физически лица. Пострадалият има интерес да обвърже не физическото лице, пряко нарушило правата му, а организацията, при чиято дейност е извършено това нарушение, защото тя е отговорна по осъдителния иск за обезщетение.

II. Относно основателността на предявените искове:

Преди всичко съдът излага, че във фактическия състав на чл.28 ЗТРРЮЛНЦ, вр.1, ал.1 ЗОДОВ се включват следните елементи, посочени в чл. 4 от ЗОДОВ, който се прилага субсидиарно, предвид чл. 203, ал. 2 от АПК : незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред /освен ако се твърди, че е нищожен/; действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат, като доказателствената тежест да проведе пълно и главно доказване е за ищеца /чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК/.

При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1 от ЗОДОВ.

По делото несъмнено се установи незаконосъобразно действие на длъжностно лице по регистрацията. АгВп при вписване адреса на търговеца, изразяващо се в неточно изпълнение на задълженията по чл. 21 и 22 от ЗТРРЮЛНЦ, а именно длъжностното лице по регистрацията да провери представеното заявление, както и приложените към него документи и чрез последователно пренасяне и въвеждане на информацията за съответните обстоятелства да впише същите в ТР. В случая е бил вписан адрес, на който не се намира търговеца, тъй като длъжностното лице по регистрацията е пропуснало да впише в пълнота номера на блока в който се намира същият. В разпоредбата на чл. 27 от ЗТРРЮЛНЦ е предвидено, че грешки и непълноти, допуснати при вписване на обстоятелства, заличаване на вписвания или обявяване на актове, включително при несъответствие между данните, отразени в заявлението, и данните в приложенията към него, се отстраняват чрез ново вписване, съответно обявяване.

Съгласно чл. 96б от Наредба № 1/14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, искане за отстраняване на грешки и непълноти, допуснати от длъжностни лица по регистрацията при вписване на обстоятелства, заличаване на вписвания или обявяване на актове, може да се подаде от заявителя или от заинтересовано лице по образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, в което се посочва номерът на вписването по чл. 72, ал. 1 и грешката, съответно пропусъкът.

Съгласно изр. 2 на чл. 28 от ЗТР грешки и непълноти, допуснати при пренасянето на информацията от заявлението или актовете по чл. 14 в търговския регистър се отстраняват служебно. Следователно грешка или непълнота, дължаща се на поведението на служители на агенцията е тази, допусната при пренасяне на информацията от заявлението или актовете по чл. 14 в търговския регистър, като този вид грешки и непълноти подлежат на служебно отстраняване. В тази връзка и в изпълнение на дадената законова възможност, в чл. 96б до чл. 96ж вкл. от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. е регламентиран редът за действие. От текстовете на Наредбата може да се направи извода, че грешка и непълнота, дължаща се на поведение на служители на агенцията е тази при пренасяне на информацията, независимо от това дали по този начин се осъществява фактическият състав на вписването, заличаването, респ. обявяването или се сменя електронен образ от заявление и/или приложения към него документи на хартиен носител. Разпоредбата на чл. 96б от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. сочи на подаване на искане за отстраняване на грешки и непълноти по образец, утвърден от изпълнителния директор на АгВп в случаите на отстраняване на грешки и непълноти, допуснати от длъжностните лица по регистрацията при вписване

на обстоятелства или обявяване на актове или при снемане на електронен образ на представени от заявителя документи.

В случая посочената процедура е била проведена- незаконосъобразното действие, изразяващо се в допуснатата грешка в адреса на управление на търговеца е било преустановено, като грешката е отстранена по заявление на търговеца.

Установи се и твърдяната вреда във вида- имуществото на ищеца е намаляло с със събраната от ЧСИ парична сума.

Не е налице обаче третият елемент от фактическия състав на предявения иск-пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното действие и заявената вреда.

Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е., които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат.

За да е налице изискуемата за отговорността релевантна връзка ищецът следваше да заяви с исковата молба и да докаже, че вземането на заявителя по чл.410 ГПК не съществува спрямо него и липсва основание за събирането му.

Правопораждащ за отговорността на ищеца юридически факт е регресното му задължение спрямо на [фирма]. Незаконосъобразното действие на длъжностното лице по регистрация няма за пряка и непосредствена последица възникването на дълг-нито го поражда, нито го отрича. То има за пряка и непосредствена последица само препятстване на възможността на длъжника да упражни правото си на възражение по чл.414 ГПК. Упражняването на правото от длъжника, ако се приеме че длъжникът е щял със сигурност да го упражни /което е само възможна хипотеза по делото/, не означава безспорно установяване на липсата на дълг спрямо заявителя по чл.410 ГПК. Същото само временно препятства издаването на изпълнителен лист, като за заявителя възниква правото по чл.415 ГПК да предяви иск за вземането си. Същественото спрямо длъжника е, че неупражняването на правото на възражение по чл.414 ГПК, без оглед на причината за това /пропуск на длъжника, липса на реално уведомяване или нещо друго/, не преклудира възможността му за защита, като докаже, че вземането на заявителя не съществува спрямо него. Длъжникът /ищец в настоящото производство/ е разполагал с възможност да предяви отрицателен установител иск, че вземането на [фирма] спрямо него не съществува, като правният му интерес от предявяването на иска произтича от издадените срещу него заповед за изпълнение и изпълнителен лист. Разполагал е и със специалната защита по чл.439 ГПК в изпълнителното производство.

В случая с исковата молба ищецът не твърди, че не е регресен длъжник спрямо [фирма] за посочената в заповедта за изпълнение сума. Липсва заявен с исковата молба факт в тази насока, за чието установяване съдът да дължи указание, че следва да се представят доказателства. Още по-малко твърди да е упражнил правото си на защита чрез друг /извън чл.414 ГПК/ способ, с който разполага.

Едва при основателност на предявения от ищеца срещу заявителя по чл.410 ГПК отрицателен установителен иск, би била налице пряка и непосредствена

причинна връзка и за него би възникнало правото да претендира вред спрямо АгВп, но не за сумата по дълга, а само за разноските по производството по издаване на заповед за изпълнение и изпълнителното производство. Сумата по регресния дълг ще е дължима от вискателя по изпълнителното производство, който ще я е получил основание.

Недължима от ответинка е и сумата в размер на 425 лева, включена в общия размер на исковата сума, заплатена във връзка с възражението до СГС срещу заповедта за изпълнение. Предявяването на неоснователно възражение не е в причинна връзка със заявеното незаконосъобразно действие на длъжностно лице по регистрацията, а е резултат от правната експертиза на пълномощника на ищеца, избрал този ред на защита /виж: определението на СГС, приложено по делото/.

С оглед на изложеното искът е изцяло неоснователен и се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено /преди приключване на устните състезания по делото/, като с отговора на исковата молба е поискано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 200 лева-чл.24, изр.2-ро от Наредбата за заплащането на за заплащането на правната помощ.

Воден от горното АССГ, II о., 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.28 ЗТРРЮЛНЦ, вр.1, ал.1 ЗОДОВ, предявен от И. И. И., в качеството на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез пълномощника му-адвокат М. А.- САК срещу Агенцията по вписванията за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер общо на 5025 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба-27.04.21 г. до окончателното изплащане на дължимото, причинени от незаконосъобразно действие на служител на Агенция по вписванията при вписване адреса на търговеца.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ, И. И. И., в качеството на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на сумата в размер на 200 /двеста/ лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Решението да се съобщи на страните и СГП чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: